

Ομιλία στο Συνέδριο ΠΕΟ

Εκπροσώπου της ΓΣΕΕ

Οικ. Γραμματέα Γ. Γεωργακόπουλου

Χαιρετίζω εκ μέρους του Προέδρου και της Διοίκησης της ΓΣΕΕ το Συνέδριο της ΠΕΟ.

Είναι ιδιαίτερη χαρά για εμένα που εκπροσωπώ την ΓΣΕΕ στο Συνέδριο της ΠΕΟ.

Μιας Οργάνωσης που επέδειξε και επιδεικνύει την αλληλεγγύη της στους Έλληνες εργαζόμενους ιδιαίτερα αυτά τα μνημονιακά χρόνια.

Μιας Οργάνωσης με την οποία είχαμε στενή συνεργασία , κοινές παρεμβάσεις απέναντι σε ανθρωποκτόνες και αντιλαϊκές νεοφιλελεύθερες πολιτικές.

Επίσης μου δίνεται η δυνατότητα να εκφράσω την αλληλεγγύη των Ελλήνων Εργαζομένων στον ΑΓΩΝΑ του Κυπριακού Λαού για την οριστική επίλυση του Κυπριακού με βάση τις αποφάσεις του ΟΗΕ.

Φίλες και φίλοι ,

Τόσο η Ελλάδα όσο και η Κύπρος τα τελευταία χρόνια βίωσαν και βιώνουν μια σκληρή μνημονιακή πολιτική που έχει οδηγήσει σε ανθρωπιστική και κοινωνική κρίση.

Βρέθηκαν στην δίνη του ΔΝΤ και μιας ΕΕ όπου κυριαρχούν συντηρητικές πολιτικές νεοφιλελεύθερης έμπνευσης.

Οι πολιτικές αυτές έχουν οδηγήσει σε βαθιά κρίση εμπιστοσύνης των πολιτών στην ΕΕ.

Σήμερα, οι Ευρωπαίοι στο σύνολό τους -ιδιαίτερα όμως στο δοκιμαζόμενο από την κρίση ευρωπαϊκό νότο- νιώθουν:

- ✚ θεσμικά απροστάτευτοι μπροστά στην ανασφάλεια και τον φόβο της ανεργίας, τη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, την απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων.
- ✚ αμέτοχοι και αποκομμένοι από το γραφειοκρατικό σύστημα λειτουργίας και λήψης αποφάσεων της ΕΕ.
- ✚ αδύναμοι να αντισταθούν στην ιδεοληπτική προσήλωση της ΕΕ στις αρχές της λιτότητας και της εσωτερικής υποτίμησης και στις επιπτώσεις τους στο βιοτικό τους επίπεδο.

Φίλες και φίλοι,

Η Ελλάδα συνεχίζει να βρίσκεται 8 χρόνια μετά την ένταξη στον μνημονιακό αστερισμό

(ΕΕ, ΕΚΤ, ΔΝΤ) σε ένα πολιτικό και κοινωνικό αδιέξοδο.

Η σωρευτική μείωση του ΑΕΠ την περίοδο του 2010-2016 ανήλθε στο 26%.

Η ανεργία έχει παγιωθεί σε δυσθεώρητα ύψη πάνω από το 20% του υψηλότερου στην ΕΕ.

Οι προσλήψεις με πλήρη απασχόληση έχουν υποχωρήσει από 70% το 2009 σε 45,3 το 2016.

Η μακροχρόνια ανεργία συνεχίζει να κινείται σε ποσοστό μεγαλύτερο του 70%. Το δημόσιο χρέος εκτοξεύτηκε στο 185% του ΑΕΠ, από το 126% το 2009.

Η πανθομολογούμενη αδυναμία εξυπηρέτησης του χρέους, το καθιστά οριστικά μη βιώσιμο σε συνάρτηση με την αύξηση κατά 56% μεταξύ

2008-2016 όσων συμπολιτών μας διαβιώνουν υπό κατάσταση απόλυτης φτώχειας.

Η αγορά εργασίας έχει πλήρως απορυθμιστεί και έχει υπονομευτεί ο θεσμός των Συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Το 2016 υπεγράφησαν σύμφωνα με επίσημα στοιχεία μόνο 10 κλαδικές ΣΣΕ.

Το Συνδικαλιστικό Κίνημα στην Ελλάδα στάθηκε όλα αυτά τα χρόνια απέναντι σ'αυτή τη Πολιτική. Αποδόμησε τις μνημονιακές πολιτικές , πραγματοποίησε μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις συντέλεσε σε κυβερνητικές αλλαγές.

Όμως οι Κυβερνητικές αλλαγές δεν έφεραν αλλαγές στην Οικονομική και Κοινωνική Πολιτική.

Οι πολιτικές δυνάμεις στη χώρα μας αντιμετώπισαν και αντιμετωπίζουν την οικονομική και κοινωνική κρίση με μικροκομματικά χαρακτηριστικά .

Αντιπολιτεύονται Αντιμνημονιακά και κυβερνούν Μνημονιακά. Η πλέον χαρακτηριστική περίπτωση είναι η σημερινή Κυβέρνηση.

Όλο το χρονικό διάστημα που προηγήθηκε της περίφημης Β' αξιολόγησης δημιουργήθηκε από την κυβέρνηση ένα κλίμα επίπλαστης αισιοδοξίας για τις προοπτικές εξόδου της Οικονομίας από την κρίση μέσω των ασκούμενων νεοφιλελεύθερων πολιτικών. Το κλίμα αυτό τροφοδοτείται και σήμερα μπροστά στην Γ' Αξιολόγηση.

Η αποδοχή και θεσμοθέτηση νέων πρόσθετων μέτρων που αφορούν την μείωση του αφορολόγητου , την μείωση των συντάξεων , το

χτύπημα των Συνδικαλιστικών δικαιωμάτων όπως αυτό της απεργίας, την περαιτέρω απορρύθμιση της αγοράς εργασίας σε συνδυασμό με την μη αντιμετώπιση του ζητήματος του ελληνικού χρέους καθώς και η δέσμευση για υψηλά πλεονάσματα , ακόμα και μέχρι το 2060 είναι σίγουρο ότι θα οδηγήσει σε διαιώνιση και βάθεμα της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης.

Για την Γενική Συνομοσπονδία η βιώσιμη έξοδος της οικονομίας στην Ελλάδα από την κρίση καθώς και των άλλων Ευρωπαϊκών χωρών που αντιμετωπίζουν οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα με διαφορετική ένταση και διαφορετικά δομικά χαρακτηριστικά , απαιτεί ένα συνδυασμό πολιτικών στο εσωτερικό των χωρών αλλά και πολιτικών συνολικά της ΕΕ που θα έχουν ένα διαφορετικό ιδεολογικοπολιτικό προσανατολισμό.

Απαιτείται να διεκδικήσουμε ένα νέο μοντέλο οικονομικής διακυβέρνησης, μακριά από την πολιτική της αυστηρής λιτότητας , της ασφυκτικής επιτήρησης και της καταναγκαστικής πειθάρχησης σε αυθαίρετους στόχους.

Μιας πολιτικής που θα προτάσσει την επέκταση και την αναβάθμιση του παραγωγικού συστήματος οικονομιών, την ενίσχυση του κράτους πρόνοιας και της κοινωνικής προστασίας, την επαναφορά και ενίσχυση του θεσμού των ΣΣΕ, την εισαγωγή προστατευτικών μέτρων για μόνιμη και σταθερή εργασία.

Φίλες και Φίλοι,

Σ' αυτήν την κρίσιμη περίοδο που διανύουμε τόσο σε Εθνικό αλλά και σε Ευρωπαϊκό πεδίο ο ρόλος των Συνδικάτων είναι ιδιαίτερα κρίσιμος. Οφείλουμε με την καθημερινή μας δράση να εκφράζουμε τα προβλήματα των εργαζομένων σε μία πλήρως απορυθμισμένη αγορά εργασίας .

Να προσδιορίζουν με την δράση τους τον ταξικό τους προσανατολισμό.

Η επίλυση μικρών προβλημάτων της καθημερινότητας σε μία κοινωνία κρίσης έχει ιδιαίτερη σημασία. **Κυρίως όμως έχουν χρέος τα Συνδικάτα με τεκμηρίωση κοινές δράσεις, αγωνιστικές παρεμβάσεις να εκπονήσουν προτάσεις , να συγκροτήσουν πολιτικές με συνεκτικότητα και κοινωνική αποδοχή που θα εμπνεύσουν τις δυνάμεις της εργασίας , θα νικήσουν την ηττοπάθεια και τον ατομικισμό, θα προτάξουν την δύναμη της οργανωμένης μαζικής δράσης μέσα από ισχυρά συνδικάτα ,**

αυθεντική έκφραση των εργαζομένων, των ανέργων των συνταξιούχων .

Έτσι μπορεί να ξανά γεννηθεί το Όραμα και η Ελπίδα για μια κοινωνία αλληλεγγύης ανάπτυξης με σταθερή εργασία με εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα .

Αγαπητοί Φίλοι,

Γνωρίζω ότι η Οργανωσή σας διαχρονικά αλλά ιδιαίτερα αυτά τα χρόνια, με συνέπεια στις ιδεολογικοπολιτικές σας αρχές υπερασπίζεται τα δικαιώματα των εργαζομένων και της Εργατικής τάξης συνολικά στην Κύπρο.

Βρίσκεστε αλληλέγγυα με συνέπεια στους αγώνες των εργαζομένων άλλων χωρών.

Θα παρακολουθήσω με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις εργασίες, τα πορίσματα το Προγραμματισμό δράσης και τις θέσεις που θα εκπονήσετε στο Συνεδριό σας, γιατί είναι αναγκαίο περισσότερο από κάθε άλλη φορά να βρεθούμε σε κοινές πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις απέναντι σε αντιλαϊκές πολιτικές που υπονομεύουν τους εργαζόμενους και τα εργασιακά δικαιώματα.

Εύχομαι κάθε Επιτυχία στο Συνέδριό σας.